

Arbeiderpartiets Landsmøte
Oslo 26.-29. mars 1987

Med forbehold om endringer

Statsminister
Gro Harlem Brundtland

AVSLUTNING

Dette landsmøtet har gitt oss det vår nyvalgte partisekretær krevde av et godt lagsmøte: Innflytelse og opplevelse.

Innflytelse fordi vi har kunne medvirke - lært av hverandre, lyttet og bidratt til impulser og strømninger fra det ganske land. Fordi vi har formet alle de inntrykkene om til nye vedtak og ny politikk, til et produkt av vår felles innsikt.

Det er i forslagene som er kommet inn fra alle de alle lokale møtene, og i innleggene fra denne talerstol at erfaringene hver enkelt har gjort holdes opp mot de verdier og mål som vi deler.

Det er her i denne sal at avstanden mellom ideal og realitet oversettes til politikk og hvor tanke blir til handling. Her er det ikke bare slik at meninger brytes og argumenter krysses. Ikke bare slik at utsendingene forfekter sitt syn, men de prøver sitt eget mot andres.

Landsmøtet har gjort sin jobb. Det har øvet innflytelse. Plattformen er vedtatt, målene er spikret og oppgavene er gitt.

Landsmøtet har ikke bare øvet innflytelse, det har vært en opplevelse - fra Tramgjengens innslag ved åpningen - til Framgjengens bidrag i går, da scenen og salen ble ett.

På landsmøtet knyttet gamle bånd på nytt. det gir oss ny kraft, tenner varmen og innsatsviljen.

#

Dette landsmøtet har kastet blikket framover. Avisene har skrevet at det "viser et parti som strutter av selvtillit".

Ja, vi har selvtillit - fordi vi har tro på det vi står for. Vi har tro på våre verdier. Vi har tro på vår evne til å vinne oppslutning om en fremtidsrettet politikk.

Vi preges av selvtillit, men - ikke av selvtilfredshet.

For vi ser vi har en jobb å gjøre, en jobb som krever noe av oss. Den inviterer vi andre til å være med på.

Vi har kastet et blikk bakover. Vi er stolte av det vi har skapt - men vi er ikke fornøyd med dagens situasjon.

Derfor har dette landsmøtet satt de sentrale spørsmål på dagsorden - for partiet, for landet, for det internasjonale samfunn.

Det er også riktig at dette landsmøtet har vist et parti preget av enighet. Men ikke av tålmodighet.

Det som gir næring til utålmodigheten er inntrykkene fra folks hverdag. Folks opplevelse av hva som i dag stnger for større frihet.

I en av gårsdagens aviser sier en kommentator at han blir forvirret av debatten om frihet. Derfor har han slått opp i et leksikon for å finne svaret !

I dag, som for 100 år siden, tar Arbeiderpartiet utgangspunkt i folkes hverdag og i folks egne opplevelser. Det er det som er utgangspunktet og det er der svarene finnes.

Utviklingen skaper større avhengighet - mellom by og land, mellom unge og eldre, mellom nåtid og framtid.

Fraflytting i distriktene gir oss mindre ressurser og færre muligheter der - og det fører til økt press og nye problemer i byene.

Solidaritet mellom generasjonene betyr at vi må sikre de unge rett til bolig, og småbarnsfamilienes mulighet til å kombinere arbeid og omsorg. De eldre trenger trygghet, men også retten til en aktiv alderdom. Og - vi trenger de eldres aktive medvirkning.

Nasjonalt og internasjonalt må vi over på en bærekraftig utvikling, som møter dagens behov uten å true fremtiden.

*

Høyres leder, Rolf Presthus, sa i fjernsynet under dette landsmøtet

at Vi har ikke tillit til denne regjeringen .

Det er jo ikke overraskende. Og at Høyre ikke har tillit til vår politikk, det kan vi leve med.

Men han fortsatte: Den gjør så mye rart på så mange områder at vi allerede merker virkningen og at de vil forsterke seg i tida framover .

Hvis Presthus her tenker på at det er Høyre som merker virkningen - og at det vil forsterke seg tida framover - så skal vi gi ham rett !

For så sent som i går kom det nok en hyggelig melding til dette landsmøtet - fra velgerne: En fjerde meningsmåling som bekreftet partiets styrke. Gjennomsnittet for de siste fire meningsmålingene viser at vi har en oppslutning på 41%.

Det er et godt utgangspunkt foran høstens kommune- og fylkesvalg. Valget i 1981 bragte oss ett skritt tilbake. Ved avslutningen av landsmøtet i 1985 sa jeg at Stortingsvalget skulle bringe oss to skritt fram. Valget i 85 bragte oss ett kritt fram - ved høstens valg skal vi ta det andre.

*

I en av de mange sanger vi har sunget under dette landsmøtet - Syng høyt kamerater - synger vi:

"Vi er frukter av frø,
og såddes av dem
som forsto: Det er viktig å så!"

Vi feirer 100-års jubileum. La oss gå et halvt århundre tilbake i tiden, til landsmøtet i 1933. Da vedtok partiet det programmet, der parolen var "Hele folket i arbeid", som et halvt år senere førte til regjeringen Nygaardsvold. Her kan vi søke inspirasjon.

For også den gang var Arbeiderpartiet i mindretall. Men ikke bare ble krisen snudd: Ved ikke å vike unna, men ved å gå løs på de vanskeligste oppgavene, fikk ikke bare landet, men også partiet vekst.

Det ble ikke gjort ved fagre løfter. Det ble stilt krav. Slogordet "Hele folket i arbeid" var så genial, fordi det hadde en dobbelt betydning. Folk måtte få arbeid. Men alle måtte gjøre en jobb !

Det er tre grunner til at vi tar slikt ansvar - også nå:
Vi har kraft til å gjøre jobben. Vi vet at når det trengs, vil folk ta et tak. - Og - krisetid gjør det ikke bare nødvendig å rydde opp. Det gir også anledning til å bygge om.

"Syng høyt kamerater" avslutter slik:

"Står vi sammen og vokser,
vil stormene kun
gi kronene sterkere røst".

Er det noe vi vet i arbeiderbevegelsen, er det at intet gir en slik glede og et slikt samhold, som når alle trekker med, yter etter evne og satser seg selv for et felles mål.

Så, partifeller, når vi nå går fra hverandre er med dette løftet:
Nå skal arbeiderbevegelsen arbeide ! Og nå skal den bevege !